Sevdin dağı, daşları,
Köksünə sığışdırıb,
Oyatdın yatanları.

Sən evinin içindən,
Körpü saldın dağlara,
Başqa bir gözlə baxdın,
Yaxına, uzaqlara.

Masan oldu qara daş,
Qələm, vərəq, birdə daş,
Yazdın vətən dərdini,
Oldun dərdli vətəndaş.

Alnının tərin yudun,
Qarşından axan çayda,
Elin dərdin yuyulmaz,
Nə bu tay, nə o tayda.

Hər şeirin içində,
Sərgi oldu gerçəklər,
Hər misranın içində,
Aşdı incə çiçəklər.

Hər dərdi qalaqladın,
İçimdəki boşluğa,
Şeirlərin uyuşmur
Sənsiz qalan yoxluğa.

Adındakı iki ad,
Peyğəmbərlərin adı,
Musa Yaqubdan gəlib,
Dağ çiçəklərin dadı…

Mərziyyə Əfəndiyeva
Qəbələ Yazarları İB-nin üzvü

Musa boyda dünya var

Süzülüb qələmindən,
Neçə-neçə misralar,
Hər misranın içində,
Musa boyda dünya var.

Gah yazdın tərəzinin,
Əyri olan gözündən,
Gah günah axtarmısan,
Elə öncə özündən.

Sən tanıya bilirdin,
Südə suyu qatanı,
Sən tanıya bilirdin,
Şəkərlə bal tutanı.

Sən tanıya bilirdin,
Söz verib dananları,
Danışdığı sözlərin
Ağ yalan olanları.

İnsandan çox güvəndin,